

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla dr. Koszorú István ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Karsay Zsófia ügyvéd által képviselt **alperes** ellen közös tulajdon megszüntetése iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság előtt 2007. szeptember 10. napján kelt P.20.721/2005/47. számú ítélete ellen az alperes által 48. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyaláson meghozta az alábbi

Í T É L E T E T :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja, megállapítja, hogy a **Helység 1** ... hrsz-ú ingatlan - az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányú közös tulajdontól eltérően - 48/100 arányban a felperes, 52/100 arányban az alperes tulajdonát képezi.

A felperesnek járó megváltási összeget 4.785.120. (Négymillió - hétszáznyolcvanötezer - egyszázhusz) Ft-ra **l e s z á l l í t j a** .

Az árverési értékesítés esetére megállapított, felperesnek járó összeget 4.785.120. (Négymillió - hétszáznyolcvanötezer - egyszázhusz) Ft-ra **l e s z á l l í t j a** , az alperest megillető összeget 5.526.880. (Ötmillió - ötszázhuszonhatezer - nyolcszáznyolcvan) Ft-ra **f e l e m e l i** .

A többlethasználati díj tekintetében az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a keresetet teljes egészében elutasítja.

A 184.700. (Egyszáznyolcvannégyezer - hétszáz) Ft illeték visszaigénylésére vonatkozó rendelkezést mellőzi,

egyebekben helybenhagyja.

Felhívja a ... Körzeti Földhivatalt, hogy a tulajdonosváltozást az alperes **Helység 1**, ... szám alatti lakos javára házassági vagyonközösség jogcímén jegyezze be, majd a további tulajdonosváltozást a megváltási ár kifizetésének igazolása után közös tulajdon megszüntetése jogcímén jegyezze be.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az államnak - az illetéktügyben eljáró hatóság felhívására - 34.500. (Harmincnégyezer - ötszáz) Ft le nem rótt fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen a felperesnek 24.000. (Huszonnégyezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a **Helység 1** hrsz-ú, természetben **Helység 1**, szám alatti ... m² területű lakóház, melyet a peres felek az 1975. évben vásárolt telekre 1977. évben építettek, az ingatlan-nyilvántartás adatai szerint $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arányban a peres felek közös tulajdonában áll.

A felek **Helység 1**-en, 1974. március 30. napján kötöttek házasságot, amelyet a Győri Városi Bíróság a P.21.539/2003/7. számú, 2004. június 16. napján jogerőre emelkedett ítéletével bontott fel. A peres felek életközössége 2003. júniusában szakadt meg, amikor a felperes a közös ingatlanból a visszatérés szándéka nélkül elköltözött.

Az ingatlanon a felek 1986. évben garázs és tároló célját szolgáló melléképületet építettek. E beruházáshoz - a felperes által is elismerten - a peres felek akkor még kiskorú gyermekeinek: "A"-nak és "**B**"-nek az alperes édesanyjától ajándékba kapott és takarékbetétben elhelyezett 100.000. Ft-jából 40.000. Ft-ot felhasználtak. A gyermekek a perben 40.000,- Ft megtérítésére irányuló követelésüket az alperesre engedményezték.

A perbeli ingatlanon a peres felek 1996. évben értéknövelő beruházást végeztek, ekkor került sor a gáz bekötésére a csonkig. 1998. évben pedig a csonktól a házba vezették be a gázt. Ez utóbbi költségét "**B**" 1998. július 13. napján kelt fogyasztási kölcsönszerződése, illetve a 2000. július 18. napján kelt kölcsönszerződése fedezte. A gázközmű, gázszerelési munkák bekerülési értéke 287.583,- Ft volt. Az értéknövelő beruházás mai értékét 343.000.Ft-ban állapította meg a perben beszerezett szakvélemény alapján. "**B**" e követelését is az alperesre engedményezte.

A házon 2000. évben tetőjavítási munkákat végeztek, melynek értéke 85.905,- Ft volt. Ennek fedezetét ugyancsak "**B**" kölcsönszerződése alapján folyósított kölcsönből biztosították, ezért ezt a követelést is az alperesre engedményezte.

Az alperes az ingatlanon a különvagyonra felhasználásával 2000. évben további munkákat végzett, így került sor a festésre és álmennyezet felszerelésére is, melynek értéke 108.485,- Ft volt. Az életközösség megszakadását követően 2005. évben az alperes a különvagyonából elvégeztette a tetőcserepek cseréjét 10.076,- Ft értékben.

A felperes a végleges kereseti kérelmében a közös tulajdon megszüntetését kérte elsődlegesen úgy, hogy a bíróság a tulajdonában álló $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát 5.650.000,- Ft megváltási ár ellenében adja a bent lakó alperes tulajdonába. Ha az alperes a megváltási ár

megfizetésére nem képes, akkor másodlagosan a közös tulajdon árverési értékesítését kérte. Kérte az alperes kötelezését 2005. augusztus 8. napjától a közös tulajdon megszüntetéséig havi 25.000,- Ft többlethasználati díj megfizetésére is.

Az alperes által követelt lakásfenntartási költségek egy részét 59.086,- Ft összegben elismerte.

Az alperes ellenkérelmében a közös tulajdon magához váltással történő megszüntetését nem ellenezte, de a megváltási ár meghatározásakor annak figyelembe vételét kérte, hogy a melléképület építésére teljes egészében a különvagyont használták fel, továbbá a gázbekötést javára kell elszámolni. Ezért a tulajdoni hányadok - álláspontja szerint - akként módosultak, hogy az alperesnek 459/1000, míg a felperesnek 541/1000 tulajdoni illetősége keletkezett. Állította, hogy a háztársi életközösség nem 2003. évben, hanem már 1995. évben megszakadt. Erre figyelemmel 1995. évtől kérte a felperestől az ingatlanra fordított beruházásai megtérítését, továbbá a 2003. júniusa óta felmerült fenntartási (rezsi)költségek 45%-ának is megfizetését. Kifejtette, hogy a felperest az ingatlan használatától nem zárta el, illetve hasznosításától, ezért a többlethasználati díj vonatkozásában a kereset teljes elutasítását kérte. A felperest az általa az elköltözésekor leszereltetett telefon visszaszerelésének költségében (9900,- Ft-ban) is kérte marasztalni.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során tanúbizonyítást folytatott le, valamint ingatlanforgalmi szakértői véleményt szerzett be, majd a 2007. szeptember 10. napján kelt P.20.721/2005/47. számú ítéletében a felperes keresetének részben helyt adva a peres feleknek a **Helység 1** ...hrsz-ú, valóságban **Helység 1**, ... szám alatti ingatlanon fennálló közös tulajdonát akként szüntette meg, hogy a felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni illetőségét 4.984.500,- Ft megváltási ár megfizetése ellenében az alperes tulajdonába adta, kötelezte az alperest, hogy a megváltási árat 90 napon belül fizesse meg a felperesnek. Másodlagosan arra az esetre, ha az alperes 90 napon belül nem fizetné meg a megváltási árat, a bíróság elrendelte a perbeli ingatlanon fennálló közös tulajdon árverési értékesítés útján történő megszüntetését azzal, hogy az alperes az „árverési vétel jogerejétől” számított 30 napon belül köteles az ingatlanból kiköltözni és azt a vevő birtokába bocsátani. Az ingatlan legkisebb árverési vételárát - beköltözhetően - 10.312.000,- Ft-ban állapította meg, melyből a felperest 4.984.500,- Ft illeti meg. Amennyiben az árverés során a legkisebb árverési vételárnál magasabb összeget sikerül elérni, a többletet a felek között tulajdoni hányaduk arányában kell megosztani. Kötelezte továbbá az alperest, hogy 90 napon belül fizessen meg a felperes javára 2005. augusztus 8. napjától 2007. augusztus 31. napjáig 376.275,- Ft többlethasználati díjat és ennek kamatait.

Emellett kötelezte a felperest, hogy 2003. június napjától 2007. augusztus 31. napjáig terjedő időszakra elmaradt fenntartási (rezsi)költségek fejében 90 napon belül fizessen meg az alperesnek 59.086,- Ft-ot, és egyéb közös vagyoni igények elszámolása fejében 126.840,- Ft-ot. Kötelezte a személyes költségmentességben részesített alperest a felperes által előlegezett, összesen 130.458,- Ft szakértői díj $\frac{1}{2}$ részének, 65.229,- Ft megtérítésére, feljogosította a felperest az államtól 184.700,- Ft illeték visszakövetelésére.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában kifejtette, hogy az alperes nem bizonyította, hogy az életközösségük már 1995. évben megszakadt, ezért a bíróság a 2003. évi

megszakadását fogadta el, ehhez viszonyítva számolta el a megtérítési igényeket. Megállapította, hogy a felek által elfogadott ingatlanforgalmi szakértői vélemény alapján az alperes különvagyonából történt ráépítéssel létrejött ingatlan értékével számolva a felperes tulajdoni hányada 48/100, míg az alperesé 52/100 lenne. Azonban ez a tulajdoni aránymódosulás a jelenleg fennálló $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ arány olyan „csekély” módosulását jelentené, amely a Csjt. 31.§ (5) bekezdésében meghatározott méltányosság elvébe ütközne, ezért a bíróság nem állapított meg az $\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadtól eltérő tulajdoni hányadot.

A megváltási ár alapjául szolgáló ingatlan összforgalmi értéket a perben kirendelt "C" igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő szakvéleménye alapján 10.312.000,- Ft-ban határozta meg, ezt a peres felek maguk sem vitatták. Ebből az összforgalmi értékből kiindulva elszámolta a Ptk. 141.§ (1) bekezdése értelmében a tulajdonostársat terhelő, a dolog megóvással kapcsolatos kiadásokat, illetve a rendes gazdálkodás körét meghaladó kiadások megtérítését is. Ennek alapján az alperes javára elszámolta, s levonta 10.312.000,- Ft-ból az 1998. évi gázcsonktól a házba történő gázbevezetés 343.000,- Ft összegű értéknövekedését, és a kapott értéket arányosan elosztva állapította meg a felperesnek járó 4.984.500,- Ft megváltási összeget.

A többlethasználati díjat (2005. augusztus 8-tól - 2007. augusztus 31-ig) ugyancsak a szakvélemény figyelembevételével határozta meg 376.275,- Ft-ban.

Végül az alperes által a közös tulajdonban végzett különvagyoni beruházások (2005. évi tetőcserép csere, festés, tapétázás, 2000. évi tetőjavítás összesen: 253.683.Ft) kapcsán külön 126.840,- Ft, és további 59.086,- Ft elismert rezsi költség megtérítésére kötelezte a felperest.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes élt fellebbezéssel, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kérte megállapítani elsődlegesen, hogy a perbeli ingatlan 541/1000 arányban a felperes, míg 459/1000 arányban az alperes tulajdona arra tekintettel, hogy a teljes, az alperes édesanyjától származó 100.000,- Ft különvagyonot teljes egészében a melléképület felépítésénél felhasználták, nem csupán 40.000.Ft-ot. Amennyiben a másodfokú bíróság nem osztaná azon álláspontját, hogy 100.000,- Ft (hanem csupán 40.000.Ft) alperesi különvagyon felhasználásával történt a beruházás, ebben az esetben elfogadta az elsőfokú bíróság ítéletében foglalt számítását, annak eredményét, azt, hogy a felek között a 48/100 - 52/100 arányú közös tulajdon keletkezett a perbeli ingatlanon. Kérte továbbá az 1996. évi gázközmű fejlesztési hozzájárulás különvagyonként való elszámolását 124.000,- Ft összegben. Ezek figyelembevételével kérte a megváltási ár meghatározását.

Fenntartási (rezsi)költség címén kérte kötelezni a felperest 1995. és 2003. május közötti időszakra a tulajdoni illetősége alapján 311.857,- Ft és ennek kamatai megfizetésére, illetve ennek elszámolását a megváltási ár körében. (A fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata szerint 2003. júniusától kezdődően 49.522.Ft lakásfenntartási költség megfizetésére már nem kérte az alperest kötelezni.) A követelt összegeket az általa kimunkált tulajdoni arányokra figyelemmel állapította meg, arra is tekintettel, hogy a felperes visszajárt az ingatlanba és időnként használta azt. Kérte a felperest 9.900,- Ft telefon visszaszerelési költség megfizetésére kötelezni. Elismerte, hogy a tetőcsere, festés, tetőjavítással kapcsolatos költségeket az elsőfokú bíróság elszámolta, és a felperes fizetési kötelezettségét 126.840,- Ft összegben megállapította, azonban mellőzte a 2002. évi saját különvagyonából történt kádfeújítás 9.944,- Ft-os összegének a megállapítását és elszámolását.

A 376.275,- Ft összegű többlethasználati díj vonatkozásában az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Továbbá kérte az elsőfokú ítéletet megváltoztatni a 65.229,- Ft szakértői díj megfizetésére kötelező részében, annak mellőzését kérte a személyes költségmentességére figyelemmel.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet fellebbezett részének helybenhagyására irányul annak helyes indokai alapján.

A fellebbezés a tulajdoni arányok módosítása, a felperest illető megváltási ár leszállítása körében részben, a többlethasználati díj mellőzése tekintetében teljes egészében alapos, egyebekben alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt helyesen állapította meg, de a közös tulajdoni arányok, a megváltási ár meghatározása és a többlethasználati díj körében részben téves következtetésre jutott.

Az elsőfokú bíróság a peradatok okszerű mérlegelésével helyesen állapította meg, hogy a peres felek között az életközösség 2003. júniusában szakadt meg, helyesen vette figyelembe a házassági bontóperi ítéletben (Győri Városi Bíróság P.21.539/2003/7.) megállapításra került életközösség megszakadásának időpontját. Ezen közokirattal szemben kellett volna az alperesnek bizonyítania, hogy az életközösségük az általa állított 1995. évben szakadt meg, azonban az alperes ellenbizonyítása nem vezetett eredményre, a peres felek gyermekeinek tanúvallomása alapján megállapítható volt, hogy az életközösség tartalmi elemei közül mind az érzelmi, mind a gazdasági közösség a felek között 2003. júniusáig fennállt.

A házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (Csjt.) 27.§. (1) bekezdése szerint a házasság megkötésével a házastársak között a házasság idejére házastársi vagyonszövetség keletkezik. Ennek megfelelően a házastársnak az osztatlan közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyonához tartozik. A 31.§ (2) bekezdése szerint a házassági életközösség megszűnésekor a vagyonszövetség véget ér, és bármelyik házastárs követelheti a közös vagyon megosztását. Ennek során igényelni lehet többek között a különvagyonból a közös vagyonba történt beruházások, továbbá a kezelési és a fenntartási költségek megtérítését is. Nincs helye megtérítésnek, ha a kiadás a lemondás szándékával történt. A közös és különvagyon vegyülése esetén csak a bizonyított különvagyon számolható el a házastársi közös vagyon megosztása során.

E rendelkezés helyes alkalmazásával állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy 40.000,- Ft értékű alperesi különvagyon felhasználása történt a peres felek közös tulajdonában álló ingatlanon a melléképület megépítésével 1986. évben. E körben a másodfokú bíróság nem találta bizonyítottnak azt az alperesi állítást, mely szerint édesanyjától származó 100.000,- Ft-ot teljes egészében a közös tulajdonú ingatlanra használták fel. Ugyanis az az alperes által állított tény, hogy a T személygépkocsit csak 1987. évben vásárolták 60.000,- Ft-ért, nem jelenti azt, hogy a teljes 100.000,- Ft-ot az ingatlanra használták volna fel. Az alperes a Pp.164.§. (1) bekezdése ellenére a perben nem bizonyította, hogy a gépkocsit a 100.000,- Ft-

ot meghaladó megtakarításukból vásárolták. Ezért a másodfokú bíróság helyesen csak a 40.000,- Ft vonatkozásában tartotta alaposnak az alperesi megtérítési igényt.

Az elsőfokú bíróság tévedett akkor, amikor az alperesi különvagyonni beruházás tulajdoni hányad módosulásában jelentkező jogkövetkezményét a Csjt. 31.§ (5) bekezdésében foglalt méltányosságra hivatkozással mellőzte és nem számolta el. A közös tulajdon megszüntetési perekben az érdekek teljes egyensúlyára kell törekedni. A különvagyonból a közös vagyonba történt beruházást olyan arányban kell elszámolni, amilyen arányban a vagyontárgy forgalmi értéke változott (növekedett vagy csökkent). Az életközösség alatt történt különvagyonni beruházások elszámolására nem a Ptk.137.§-ának a ráépítésre vonatkozó szabályait, hanem a Csjt. házassági vagyoni jogi rendelkezéseit kell alkalmazni. A megtérítési igények és a tulajdoni arányok módosulása körében az alperes terhére „méltányosság” alkalmazásának nem volt helye, a 40.000.Ft különvagyonni beruházást a felek között el kell számolni az elsőfokú ítéletben helyesen meghatározott arányban (6.-7. oldal), melynek mértékét egyébként a peres felek a fellebbezési eljárásban nem vitatták. Ezért az ítéletábra megállapította, hogy a közös tulajdonban lévő ingatlanon az alperesi különvagyonni beruházás nem csupán megtérítési igényt keletkeztetett, hanem a Csjt. 31.§. (2) bekezdése megfelelő alkalmazásával a felperes tulajdoni illetősége 48/100-ra, míg az alperes tulajdoni illetősége 52/100-ra módosult. (Csjt.27.§. (1) bekezdése, BH.1997/2/72. számú eseti döntés)

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a felek között keletkezett tulajdonközösséget elsődlegesen megváltás, másodlagosan pedig árverés útján szüntette meg. A tulajdoni arányok módosulása maga után vonta a feleket megillető megváltási ár megváltoztatását is. E körben a bíróság a módosított tulajdoni arányok figyelembe vételével korrigálta az elsőfokú bíróság számítását. Így a perben kirendelt igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által megállapított értékből (10.312.000,- Ft) levonva a felperes által nem vitatott 1998. évi gázbekötés értékét (343.000,- Ft) a felperest 4.785.120,- Ft megváltási ár, (árverési vételár) illeti meg, míg az alperest a módosított tulajdoni hányad alapján egy esetleges árverési vétel esetén 5.526.880,- Ft illeti meg.

Tekintettel arra, hogy a bírósági gyakorlat egységes tekintetben, hogy a tulajdonostársnak a Ptk. 140.§ (1) bekezdése és a 141.§-a alapján elsősorban az ingatlan birtoklására, használatára és hasznosítására van joga. Ezért a közös tulajdonban álló ingatlan esetén a tulajdonostárs akkor léphet fel használati díj iránti igénnyel, ha a tulajdoni hányadának megfelelő használatból a tulajdonostársa őt elzárja akár úgy, hogy a felek megállapodása, vagy a bíróság határozat alapján az ingatlant maga használja, vagy a tulajdonostársat más módon akadályozza. Ezekben az esetekben a tulajdonos jogosult a tulajdoni hányadához igazodó pénzbeli térítés követelésére. A peradatok alapján megállapítható, hogy a felperes az ingatlanból saját elhatározása alapján költözött el, a lakás használatától (hasznosításától) nem volt elzárva. Az eljárás során többször, még a fellebbezési tárgyaláson is úgy nyilatkozott, hogy „a lakáskulcs a zsebében van”, az ingatlan birtoklására és használatára vonatkozó jogát saját elhatározásából nem gyakorolta. Magatartásának anyagi következményeit jogszerűen nem háríthatja az alperesre. Ezért a használati díj iránti igényét a Győri Ítéletábra aaptalannak találta (Győri Ítéletábra Pf.II.20.085/20007/6.) s e körben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes kereseti kérelmét elutasította.

Alaplatannak találta az ítéltábla az alperes azon fellebbezési kérelmét, amelyben az 1995. és 2003. májusa közötti időszakban felmerült 311.857,- Ft rezsiköltség elszámolását kérte. A felek életközösségének 2003. júniusi megszűnésére figyelemmel e költségek megtérítésének nem volt helye.

Helytállóan utasította el - jogalap hiányában - az elsőfokú bíróság az alperesnek a telefon visszaszerelése körében keletkezett költségei (9.900.Ft) megtérítését. Az alperes az ezirányú költségeit a perben egyébként sem igazolta.

Ugyancsak alaptalan az alperes kádfelújítási költségek megtérítése iránti fellebbezési kérelme tekintettel arra, hogy azt az alperes saját szükségleteinek kielégítése érdekében eszközölte, így annak megtérítésére a felperes nem kötelezhető.

Az 1996. évi (az életközösség fennállása alatt a felek nagykorú gyermeke által finanszírozott) csonkig történő gázbevezetés 124.000,- Ft összegű alperesi különvagyoni beruházás elszámolása és megtérítése iránti fellebbezési kérelmet az ítéltábla nem találta alaposnak. Az alperes nem bizonyította, hogy a beruházás időpontjában a peres felek "A" nevű gyermeke a beruházáshoz szükséges összeget kizárólag az édesanyjának kívánta ajándékozni. A peradatok ilyen következtetés levonására nem voltak alkalmasak. Ezzel szemben az tűnik életszerűnek, hogy a beruházáskor önálló keresménnyel rendelkező nagykorú gyermek anyagilag is hozzá kívánt járulni a közös lakás komfortosításának költségeihez, amelynek előnyeit mint lakáshasználó maga is élvezte.

Helyes az elsőfokú bíróságnak az alperest a 65.229.Ft szakértői díj megfizetésére kötelező rendelkezése is, ugyanis a költségmentesség, az illetékmentesség, továbbá az illetékfeljegyzési jog - függetlenül attól, hogy személyi, vagy tárgyi alapon illeti meg a felet - nem érinti az ellenfél javára megítélt perköltség, továbbá az ellenfél által előlegezett költségek megtérítésnek kötelezettségét. Az ellenfél által lerótt illeték és előlegezett költség részévé válik a perköltségnek, melyet az ellenfél pernyertessége esetén követelhet a pervesztes féltől. (A Polgári perrendtartás magyarázata 1., Második átdolgozott kiadás 581. oldal) A pernyertesség - pervesztesség arányára, valamint a felperes által előlegezett szakértői költség összegére, a Legfelsőbb Bíróság PK.10. számú kollégiumi állásfoglalás g/ pontjára figyelemmel az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség „mellőzésére” nem volt törvényes lehetőség.

Mellőzte viszont az ítéltábla az elsőfokú ítélet azon rendelkezését, mely feljogosította a felperest 184.700,- Ft illeték visszatérítésére. A felperes az eredeti kereseti kérelmében megjelölt megváltási árhoz viszonyítva alacsonyabb megváltási ár került meghatározásra, ezért e körben a felperes pervesztes lett, a lerótt illeték „mérséklésére” nincs lehetőség. (Pp.81.§. (1) bekezdése)

A kifejtettek alapján az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta. (Pp.253.§. (2) bekezdés)

A másodfokú eljárásban nagyobb részben pervesztes alperes a Pp. 239.§ folytán alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése alapján köteles a jogi képviselővel eljáró felperes

másodfokú perköltségét megfizetni. Az ügyvédi munkadíj áfát is magában foglaló összegét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a perérték és a kifejtett jogi képviselési tevékenység mérlegelésével állapította meg.

1.494.428.Ft fellebbezési pertárgyérték alapulvételével a le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes pervesztessége arányában a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles az államnak megfizetni, a fennmaradó fellebbezési illeték az alperes személyes költségmentessége folytán a hivatkozott rendelet 14.§-a alapján az állam terhén marad.

G y ő r , 2008. június 25.

Dr. Szalai György sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr Hammer Sándor sk.

Dr. Farkas Attila sk.

A kiadmány hitelül

kiadó: